

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 83

CLEVELAND 3, O., MONDAY MORNING, APRIL 28, 1947

LETO XLIX—VOL. XLIX

Razne najnovejše svetovne vesti

ELYRIA, OHIO — Tri milje južno od tukaj je treščilo večeraj popoldne na nekem pašniku mornariško letalo, katerega je vodil Peter Popovich, praporščak v mornariški rezervi. Pilot je bil ubit. Popovich je živel ob cesti št. 3 blizu tukaj in je pohajal na Ohijsko državno univerzo. Bil je star 24 let. Popovich se je dvignil z letalom poldrugo uro prej z letališča v Columbus, O.

WASHINGTON — Uradni krogi naznanjajo, da vsi znaki kažejo, da bo telefonska stavka kmalu končana. Minnesotski guverner Youngdahl večeraj naznanil v St. Paulu, da je Bell sistem za Minnesota ponudil telefonskim uporabnikom \$2.50 na teden več. To je prvi slučaj, da je bilo ponudeno stavkarjem zvišanje plač.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

MOHORJEV KOLEDAR. — njevice. Cerkev je bila prvotno znana Družba svetega Mohorja še izdaja knjige. Pred nami je koledar za leto 1947. Iz koledarja vidimo, da je imela družba koncem leta 1946 40120 udov. Od tega na štajerskem 23,671 in na Kranjskem 14,976. Poleg koledarja so dobili udje še tri knjige: Večernice, ponatis znane Finžgarjeve povesti Pod svobodnim Soncem in Obnova slovenske vasi.

ZMESNJAVA. — Pisali smo že, da je tudi v Mohorjevo družbo vtaknil svoje prste komunisti. Vsa izdaja knjig kaže na neko smešno zmes krščanskega in komunističnega. Koledar prinaša seveda Titovo sliko kot je moral včasih kraljevo. V Večernicah piše komunistični pisatelj Prežihov Vorenc ali z drugim

imelom Lovro Kuman. Na vseh koncih in krajih morajo stati izrazi kot nova Jugoslavija, nova svoboda, ljudska država itd., da ne bi se kak Mohorjan ob Mohorjevih knjigah zamislil nazaj v stare čase, ko je bila Mohorjeva družba še znanilec krščanskega življenja med slovenskim narodom.

ŠKOF MARTIN SLOMŠEK, ki je ustanovil Mohorjevo družbo, bi malo čudno pogledal tak koledar, ki prinaša nauke iz svetega pisma o dobrem življenju, pa zraven partizanske komunistične baharije kakoga Toneta Fajfarja. V grobu pa bi se obrnil, če bi vedel, da njegov koledar prinaša oglaš, kjer se ponuja katoliškemu ljudstvu v branje Ljudska pravica, glasilo komunistične partije Slovenije. Res čudovit čas, da mora katoliški (ali vsaj bil je) koledar pripočeti nekaj, kar je od iste katoliške Cerkve naravnost obsojeno. Res, nerazumljiva svoboda!

PAPIRJA MANJKA. — Pa še ta koledar mora povedati, da manjka papirja, da bi natisnili toliko katekizmov, kakor bi jih bilo treba. Tudi za molitvenik "Družinski molitvenik" da je zmanjkalo papirja. Dopoveduje, da manjka papirja zato, ker je bilo uničenih več tovarn za papir. Vse te so uničili partizani sami. Vemo pa na drugi strani, da je papirja več kot dovolj za vsako drugo čisto komunistično rabo. Samo v nekdanji katoliški tiskarni so komunisti po svojem prihodu zaplenili ali bolje ukradli toliko papirja, da bi tri leta lahko natisnili prav vse katoliške knjige. Pa je šel ta papir seveda — Titu na čast.

PORUŠEN SAMOSTAN V KOSTANJEVCI. — Znani umetnostni strokovnjak dr. Franc Stele opisuje, kaka škoda se je zgodila slovenski umetnosti, ker je porušena samostanska cerkev nekdanjega cistercijanskega samostana v bližini Kosta-

NOVI GROBOVI

Elizabeth Sirk

V soboto zjutraj ob 7:50 je umrla v Polyclinic bolnišnici poznana Elizabeth Sirk roj. Urbančič, stara 73 let. Stanovale je na 949 E 207 St v Euclidu. Rojena je bila v žužemberku, odkoder je prišla v Ameriko pred 55 leti. Bila je članica podruž 32 SZZ in Oltarnega društva sv. Kristine. Zapuška tukaj pet hčera: Mrs. Mary Klun, Mrs. Elizabeth Costello, Mrs. Rose Kracker, Ann in Mrs. Frances Strnad; sina Josipa in vnuka Soproj Josip ji je umrla leta 1918.

Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:45 iz Svetkovega pogrebnege zavoda v cerkev sv. Kristine ob 9:30 in na pokopališče sv. Pavla.

Jennie Sever

Kakor smo že poročali je umrla Mrs. Jennie Sever roj. Klemenich, stara 48 let. Stanovale je na 435 E. 156 St. Tukaj zapuška 4 žalujoče hčere: Mrs. Dorothy Kraft, Helen, Mary in Stephanie, mater Mary Klemenich, 4 sestre: Mrs. Mary Vasil, Mrs. Julia Martin, Mrs. Ann Barbaric in Mrs. Mildred Smith, tri brate v Milwaukee, Wis.: Josipa, Franka in Williama ter veliko sorodnikov. Rojena je bila v Semiču na Dolenjskem. Tukaj je bivala 42 let. Bila je članica št. 748 SNPJ in več let tajnica mladinskega pevskega zbora SDD na Waterloo Rd.

Pogreb bo v torek zjutraj ob 8:45 iz Želečevega pogrebnege zavoda na 152 cesti v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 in na Kalvarijo.

Terezija Zele

Sinoči okrog 8 je umrla v St. Alexis bolnišnici Mrs. Terezija Zele, soproga pogrebni-ka Josip Zeleta. Več o tem bomo sporočili jutri.

Martin Boldan

Za srčno hibo je umrl doma Martin Boldan, star 76 let. Stanovale je na 1085 E 66. St. Bil je član podružnice št. 5 SMZ. Doma je bil iz vasi Sela, fara Hinje, odkoder je prišel v Cleveland pred 52 leti.

Tukaj zapuška sestro Frances Modic in Johano Prijatelj ter več drugih sorodnikov. Pogreb bo jutri zjutraj ob 9:30 iz Zakrajškovega pogrebnege zavoda v cerkev sv. Vida in na Kalvarijo.

Frank Salmić

Včeraj zjutraj ob 8:55 je umrl v St. Alexis bolnišnici rojak Frank Salmić, star 66 let, stanujoč na 793 E. 156 St. Doma je bil iz Družinske vasi, fara Bela cerkev na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 43 leti. Bil je član društva sv. Janeza Krst. št. 71 ABZ in št. 142. SNPJ.

Tukaj zapuška žalujočo soprogo Frances, roj. Paulin, sinove: Franka, Adjasta in Geralda, hčere: Mrs. Frances Prostor, Mrs. Irene Hočevar, Mrs. Genevieve Uras in Mrs. Elizabeth Kapel, deset vnukov, v Geneva, Ohio, sestro Ano Nadrah, v stari domovini pa sestro Marijo Avsic.

Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 8:45 iz Svetkovega pogrebnege zavoda v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 in na Kalvarijo.

Kadar morate ponoči preko ceste, imejte na sebi vedno kak bel predmet, da vas voznik lažje opazi.

Zed. države ponovno zahtevajo italijanske ladje od Jugoslavije

General Electric je zvišala mezdo za 15 centov na uro

Enako je storila tudi Chrysler korporacija, Ford Motor pa še ne

General Electric Co. je naznanila, da se je sporazumela z unijo na 15. centov priboljška pri mezdah na uro. Kompanija zaposluje 125,000 delavcev v 14 državah Istočasno pa družba naznanja, da bo radi višje meзде zvišala ceno nekaterim produktom.

Chrysler korporacija tudi naznanja, da se je pogodila z unijo na povišku meзде za 15 centov na uro. General Motors je to storila že prej in tako je ostala od glavnih avtinskih družb samo Ford Motor Co., ki ni niti še pogodb z unijo glede nove plačilne lestve.

General Electric naznanja, da bo vsled višje meзде prisiljena zvišati ceno hišnim potrebščinam, kot: ledenicam, freezerjem, pečem in pralnikom. Zvišanje meзде bo stalo

kompanijo do \$50,000,000, za-trjujejo uradniki.

Prvi znanilci nižjih cen se že kažejo po Zed. državah

Milo je padlo v ceni, za meso napovedujejo nižje cene

New York. — Po deželi se že čuti odziv na apel predsednika Trumana, ki je urgiral business, naj začne zniževati cene, da se izognemo inflaciji. V mestu Newburyport, Mass. in šestih okoliških mestih gospodinjic pridno kupujejo v trgovinah, ker so trgovci naznanili, da bodo za poskušnjo znižali cene vsemu blagu za 10%. Zaenkrat bodo to držali 10 dni in če se bo obneslo, bodo podaljšali.

Izdelovalci in trgovske hiše sicer pravijo, da ne bodo mogli znižati cen, dokler bodo cene materiala in delovni sil visoke. Toda nekateri so vseeno začeli sekat cene.

Colgate-Palmolive-Peet Co. v Jersey City, N. J. je naznanila za 10% nižje cene v milu na debelo.

Lever Bros. v Bostonu so naznanili 10% nižje cene na vsem milu in glicerinu. K temu je največ pripomoglo dejstvo, da so padle cene olju in maščobi, ki se rabi pri izdelovanju mila.

Iz Chicaga poročajo, da svinjina stalno pada v ceni. Enako ceno govedini, dočim se jagnjetina viša.

Toda pričakujejo pa višjih cen za sladkor, ko ga enkrat izpusti vlada iz rok. Nek prekupčevalec je že obljubil \$10.75 za 100 funtov, dočim je danes le \$8.25.

Poročajo, da je v predmestjih New Yorka na stotine novih malih hiš praznih, ker jih ljudje po taki visoki ceni ne morejo kupovati.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

Trdijo, da Jugoslavija nima pravice do njih. Obratno pa Jugoslavija ne sprejme pogojev, pod katerimi bi zavezniki izročili Jugoslavoane v Italiji.

Washington. — Državni oddelek je ponovil zahtevo, da Jugoslavija izroči 9 italijanskih ladij, med temi tudi parnik Rex, katere je Jugoslavija zasegla, ko so bile ladje pokvarjene od zavezniških letalcev in so nasedle na obrežju blizu Trsta.

Pomožni državni tajnik Acheson je to zahtevo izročil jugoslovanskemu poslanstvu tukaj. V tej zahtevi pobija tajnik Acheson trditve jugoslovanske vlade, da je upravičena do tistih ladij in jo tudi svari, naj ne prodaja ladij za staro železo Škodovi tovarni na Češkem, kot namerava.

Mr. Acheson je tudi povedal, da je jugoslovanska vlada zavrnila pogoje, pod katerimi bi Zed. države in Anglija izročile gotove Jugoslavoane, ki se nahajajo v taboriščih v Italiji. Zapadni zavezniški so pripravljeno izročiti samo tiste, katerim se dokaže, da so tekom vojne sodelovali s sovražnikom, dočim zahteva Titova vlada, da se ji izroči vse begunce.

Glede omenjenih italijanskih ladij je zapisano v italijanski mirovni pogodbi, da se

one izročijo, ker so bile v zavezniški potni odločbo, kaj napravijo z njimi. Ameriški državni urad trdi, da tiste italijanske ladje niso bile takrat v jugoslovanskih vodah, zato nima Jugoslavija absolutno nobene pravice do njih.

Kar se tiče beguncev je Titova vlada zahtevala od ameriških vojaških oblasti, da ji izročijo vse begunce, ki so v taboriščih v Italiji, ali kjerkoli pod ameriško oblastjo.

Na to zahtevo sta odgovorila Anglija in Amerika 8. aprila, da bodo izročeni vsi begunci, o katerih se bodo zavezniki prej prepričali, da so sodelovali s sovražnikom in noben drugi.

Dalje so Zed. države sugestivno kupujejo v trgovinah, ker so trgovci naznanili, da bodo za poskušnjo znižali cene vsemu blagu za 10%. Zaenkrat bodo to držali 10 dni in če se bo obneslo, bodo podaljšali.

Jugoslovanska vlada je odklonila vse te pogoje zaveznikov z izjavo, da bo samo ona določevala, kdo je kriv in kdo ne. Dalje je Titova vlada zagrozila, da če Anglija in Amerika ne izročita vsa begunce, ki jih Belgrad smatra za vojne zločince, da se bo obrnila na Organizacijo združenih narodov. To grožnjo je izrekel Aleš Bebler, pomožni zunanji minister, češ, da Anglija in Amerika varujeta vojne zločince in kvizlinge. Obdolžil je

Chardon, O. — Ashre Hill, star 70 let, iz bližnjega kraja Chester, je doživel oni dan veliko presenečenje. Stopil je na podstrežje svoje hiše, odprl nek star kovčeg in našel tam za \$12,000 papirnatih bankovcev. Kovčeg je bil last njegovega svaka, ki je umrl pred tremi tedni. Denar je nesel na banko in tam so ugotovili, da je veliko bankovcev, ki že dolgo niso v cirkulaciji. Med bankovci je tudi več zlatih certifikatov.

PA JE LE DOBRO VČASIH PREGLEDATI NAVLAKO NA PODSTREŠJU IN DRUGOD

Najditelj je rekel, če bi vedel, da je toliko denarja pod streho, ne bi mogel od skrbni zatistiti očesa. Povedal je oblastem, da ni vedel, če ima njegov svak kak denar, ker je bil vedno navaden delavec. Skrbel je za svakov pogreb, ne da bi vedel, če je zapustil kak denar. Ime svaka je bilo Corwin Stockham, star ob smrti 72 let. Mnogo let je živel pri svaku, ki obratuje garažo na vogalu cest 306 in 322.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Vesela vest!

V soboto večer so se oglašile rojenice pri družini Mr. in Mrs. John Brodnick, 1071 Addison Rd. in jim pustile krepkega fantka. To je že drugi sin v družini, ki bosta pomagala očetu, ko dorasteta, v trgovini s pohištvo. Tako je Mrs. Brodnick iz Carl Ave. že tretjič stara mama, Mrs. Levec iz Addison Rd. pa drugič. Mati in dete se dobro počutita v Glenville bolnišnici. Čestitke!

Cestitamo!

Danes praznuje priljubljen slovenski par, Mr. in Mrs. Jože Grdina, 6113 St. Clair Ave. 24-letnico zakona. Pridna sinova, Joseph in Tony ter številni prijatelji jima iskreno čestitajo. Jože Grdina je naš vestni in agilni zastopnik, njegova žena Josie pa dobro gospodari v trgovini z različnimi verskimi predmeti, podobami in drugim. Trgovino, ki je edina te vrste med nami, prav toplo priporočamo.

Klub Ljubljana

Jutri večer ob 8 bo imel sejo klub Ljubljana na Recher Ave. Ker zadnji mesec ni bilo seje radi slabega vremena, bodo jutri gotovo prišli vsi.

Strica iščeta

Kramar Maka iz Kamnega

10 je članov, ker vsi so smo vedno slišali, kako da je absolutno vsa Jugoslavija za Tita, torej čemu potreba podvojiti telesno strážo? Zdej, ko so vsi izdajalci pobiti ali v koncentraciji, je Tito med samimi svojimi, in tek se pa vendar ne bo bal, ali kaj?

Plačajte danke

Danes je zadnji dan, ko še lahko plačate davke na posestva za prvo polovico lanskega leta. Od jutri naprej bo treba plačati kazen 10% Veljavno je še, če plačate danes osebno pri okrajnem blaginiku, ali pa če odpošljete vsoto s čekom.

Cementna dela

Gospodariji hiš, kadar potrebujete kakšna cementna dela pri hiši, kot hodnike, pločnike ali dovoze, se z vso zanesljivostjo lahko obrnete na mojstra v tej stroki, Leo Troha, 22031 Miller Ave. IV 2494.

Lep uspeh

Naš zastopnik Jože Grdina se je vrnil iz Joliet, kjer je obiskal naše številne naročnike. Jože pravi, da je bil povsod prijazen sprejet in naročniki so prav radi obnovljali naročnino. Dobil je zopet tudi nekaj novih. Domov grede se je ustavil tudi v Chicagu in South Chicagu.

Petnajsta obletnica

V torek ob 5:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Andreja Bajt v spomin 15. obletnice njegove smrti.

JUGOSLAVIJA BI RADA TRGOVALA Z AMERIKO

Belgrad. — Jugoslovanski trgovski minister Nikola Petrovič je izročil na ameriškem poslanstvu pismo, v katerem izraža željo Jugoslavije za ustanovitve trgovske zveze z Zed. državami. Pismo je izročil Petrovič pred odhodom v Moskvo, kjer bo govoril za trgovsko zvezo z Sovjetsko Unijo.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEO, Editor) Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po razpisalnih; celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months. Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 83 Mon., April 28, 1947

Italija sili zopet v kašo

Italija se je pred 25 leti oklenila fašizma, ki naj bi jo rešil pred komunizmom. Zdaj so napravili Italijani popolen obrat in se oprijemljejo komunizma, da jih reši fašizma. Iz enega ekstreme v drugega, namesto da bi se resno oprijeli dela in ne samo čakali pred hišo ter zrlji v nebo, kdaj in odkje jim bodo začeli frčati pečeni golobje v usta. Italija se zdi človeku kot pes, ki je sedel na bodeči neži ter tulil ob bolečin, a je bil prelen, da bi vstal in se premaknil z bodečega osata.

Pri zadnjih volitvah na Siciliji je dobil komunistično-socialistični blok večino mandatov v deželno skupščino. Komunisti in socialisti sicer niso dobili večine vseh glasov, toda največ glasov izmed šestih ali sedmih strank.

Dvoje je pomagalo komunistom do take zmage na Siciliji. Prvič to, da so kandidirali skupno s socialisti v enem bloku, dočim so se druge stranke cepile in skušale druga drugo premagati. Drugič je bil pa vzrok ta, ker so komunisti v parlamentu odobrili pogodbo z Vatikanom, samo, da jo je podpisala "republika" Italija in ne "kraljevina." S tem so hoteli povedati katoliškim Sicilijancem, da ne preganjajo vere, ampak hočejo samo dobro narodu. Ta jim verjame, kot je verjel Mussolinijevim črnosrajčnikom, da so edini poklicani, ki bodo rešili Italijo propasti. Morala je priti svetovna vojna, da jih je rešila fašistični dobit. In kdo bo Italijo rešil, če ji sedijo enkrat za vrat komunisti?

Komunisti na Siciliji so skupno s socialisti dobili 33 odstotkov glasov, torej komaj eno tretjino. Toda ta tretjina je bila dovolj, da so se komunisti in socialisti združili v "Mešati pojme preprostim ženskam, je igrača! Poskusiti isto proceduro pri moških, bi bilo junsko ali vsaj moža vredno."

Iz volitev na Siciliji se lahko presodi, kaj se bo zgodilo v Italiji, ko bodo splošne volitve meseca oktobra. Ako bo šla po isti politični poti, bo dobila Italija komunistično vladno. Me sicer s pomočjo nadpolovične večine glasov, ampak s pomočjo cepitve ostalih strank.

Italija je ostala po vojni lačna, raztrgana, v mizeriji. Kot tisti pes na bodeči neži čaka, kdo jo bo rešil. In tak položaj je vedno voda na mlin komunistom. Ti bodo obetali Italijanom nebesa, dokler pridejo na krmilo. Potem jim bodo dali po ušesih, kot so jim dali fašisti. Kaj bodo storile glede tega zapadne demokracije? Kaj bo storila Anglija, za katero je Italija tako važna v Sredozemlju? Anglija bo najbrže zopet naložila to breme na rame Stricu Samu in ameriškim davkoplačevalcem. Zavezniški so ustavili pohod komunizma pred Trstom, ustavili so ga v južnem Balkanu. Pa jim bo morda skočil preko Jadrana v Italijo. To je en del Rooseveltove politike, ki ni pustil odpreti druge fronte na Balkanu. Če bi jo bil pustil, bi danes Ameriki ne bilo treba šteti milijonov, da bi zajela pohod komunizma v zapadno Evropo.

Mr. Truman orje precej po sredi

Naš predsednik jo orje dozda še precej dobro po sredi. Nekaj časa je kazalo, da bo krenil na levo z novimi dealerji, pa so ga najbrže odvrnili od tega dobri svetovalci. Prav to je zadnje čase zopet dvignilo njegovo popularnost med narodom.

Politični bossi z vzhoda so pa za njim, naj bi krenil nekoliko bolj na levo, češ, le tako bo mogel obdržati glasove po vzhodnih državah. Kaj bo napravil, ni še pokazal. Morda je hotel svojo bodočo politično smernico pokazati, ko se je udeležil prve žogometne igre v Washingtonu ob pričetku sezije. Kot je to običaj, je imel predsednik čast, da je vrgele prvo žogo. Pa je vrgele drugo: prvo z desnico, drugo z levico. Morda je bil to njegov politični lučaj, ki kaže, da bo ostal še nadalje v zlati sredi, kaj se ve.

Samo še naših srajc ni obljubil

Naš ljub. Henry Wallace, ki je nekoč plačeval farmarjem, da so podorali pšenico in jim plačeval, da so dajali mlade puijske za umetni gnoj, da bi ne bilo preveč mesa v deželi in ki je nekega jutra vstal z novo idejo: da bi postavili (Amerikanci seveda) pred vrata vsake hiše po širnem svetu, po en kvort mleka in to redno vsak dan — prav isti, ki tako velikodušno razmetava okrog ameriške milijone, je oni dan svetoval, naj bi dala mednarodna banka Rusiji 15 milijonov dolarjev. Naj pri tem mimogrede povemo, da je mednarodna banka denarna ustanova združenih narodov, ki naj bi pomagala svetu k vstajenju in h kateri banki so že priglasile večinoma vse velesile svoj pristop — samo Sovjetska

Unija še ne. Torej ta mednarodna banka naj bi najprej pomagala tistim, ki se s tako banko ne strinjajo.

Ali ni bil velikodušni Mr. Wallace nekoliko preskromen? Ali bo dovolj 15 milijonov dolarjev za Rusijo? Seveda ne smemo pozabiti, da je Mr. Wallace že prej toplo priporočal, naj pomočemo na voljo Rusije atomske bombe v morje, toplo je priporočal, naj damo Rusiji Dardanale in za nametek je priporočal, da bi se odrekli tudi pravica do Panamskega prekopa na ljubo Moskvi.

Molotov naj bi izrazil to priliko, ko je Mr. Wallace pri taki dobri volji kot so otroci z denarjem na sejmu in bi ga vprašal, naj nam pobere še naše zadnje srajce in jih pošlje v Moskvo.

Odpri srce, odpri roke. . .

Zelo zelo se strinjamo! Strinjamo se s tem, kar piše "Moja Kolona" v aprilski ZARJI. Tu je en kosček tiste KOLONE:

"Tistim, ki bi radi zajezili pot komunizmu, svetujem, naj vsako nedeljo poslušajo Monsignora Sheena na katoliški radio uri ob petih popoldne. Mnogo se bodo naučili."

Zelo se strinjamo! Žal nam je samo to, da prihaja ta nasvet v "Moji Koloni" v ZARJI ravno ob času, ko je Msgr. Sheen za letos svoje govore o komunizmu zaključil. Vsaj na katoliški radio uri jih je zaključil.

Se bolj nam je pa žal, da ni gospa, ki piše "Mojo Kolono," že vsaj pred dvema leti dala v ZARJI tako lepega nasveta kot ga je dala sedaj. Monsignor Sheen je namreč govoril v postnem času tudi lani in predlanskem in se poprej.

Mi smo že večkrat vestno poslušali Monsignora Sheena in smo se "mnogo naučili."

Naučili smo se na primer to, da za katoličane in katoličanke ni bilo prav, ko so tajili nevarnost komunizma in celo komunizem sam. Naučili smo se — v kolikor nismo že iz drugih virov — da je komunizem nevarnost pomenilo samo ojačanje komunizma in njegove nevarnosti.

Naučili smo se, da poskus "zajeziti komunizem" ni pomenil "nasprotovanje slovanstvu."

Naučili smo se verjeti, da naše mišljenje ob udarniškem širjenju komunizma pomeni toliko kot izzivanje tretje svetovne vojne!

Te in take reči je Monsignor Sheen govoril na katoliški radio uri in na raznih svojih predavanjih v raznih dvoranah že davno poprej, preden nam je "Moja Kolona" tako lepo "odkrila" Monsignora Sheena na katoliški radio uri. Monsignor Sheen je seveda zoper vsako hujšanje na kako novo vojno in priporočal namesto, nje spreobrnjenje katoličanov in komunistov. Priporočal molitve namesto bomb.

Tako mislimo tudi mi in tako misli tudi vsa Zarja. V tem se lepo strinjamo.

Toda ko je Msgr. Sheen (in mi z njim) dopovedoval, da ne smemo podcenjevati ekspanzije komunizma, da ne smemo tajiti nevarnosti komunizma, da ne smemo dajati podpore komunizmu, ki simpatično tožijo, da Nemci nimajo zadostne obleke in zadostne hrane. Mi imamo sočutje in usmiljenje z vsemi, ki nimajo zadostne hrane in zadostne obleke. Magari so ti "re-veži" Nemci! S tem, da Nemcem privoščimo stradanje in nagoto, ne bomo Nemcev pridobili za bolj pametno življenje, niti ne bomo sveta na splošno zboljšali. Nagcu in stradalajo- mu ne moreš vbijati v glavo le- nah naukov in tudi h kesanju nad storjenimi zločini ga ne moreš nagiti, ako mu vrhu tega po najboljših močeh ne pomagáš, da se bo oblekel in najedel.

mu s tem, da sodelujemo s komunisti ali vsaj z njihovimi sopotniki v raznih komunističnih "frontalnih" organizacijah, če nečemo izzvati nove svetovne borbe — takrat nas gospa, ki piše "Mojo Kolono," ni gonila k radiu, kadar je govoril Msgr. Sheen.

Takrat je gospa držala z onimi, ki so videli tudi v govorih Msgr. Sheena zgolj "ajrsko fanatičnost," ki so trdili, da zoper komunizem vpije samo "sovražstvo do slovanstva." Držala je z onimi, ki so dejali, da je treba s komunisti in sopotniki samo lepo "krščansko spravljivost" držati, pa bo nazadnje vse prav prišlo.

Msgr. Sheen je v svojem predzadnjem letošnjem govoru na radio katoliške ure dejal nekako tako: Dovolj sem vam govoril ta leta o potrebi, da se zavemo nevarnosti in grožnje komunizma. Zdaj se je naenkrat svet zbudil in ve povedati več o nevarnosti komunizma kot sem jaz kdaj vedel.

Tako je rekel Msgr. Sheen in je s tem mnogo povedal. Zato se strinjamo tudi z nekim drugim kosčkom aprilске "Moje Kolone" v ZARJI. Gospa namreč piše:

"Mešati pojme preprostim ženskam, je igrača! Poskusiti isto proceduro pri moških, bi bilo junsko ali vsaj moža vredno."

Gospa iz "Moje Kolone" je dosti dolgo opravljala tisto "igračo." Mešala je pojme "preprostim ženskam." Seveda je imela tudi sama zelo zmešane pojme, zato jih pri "preprostim ženskah" ni mogla spravljati v red.

Veseli nas, da je KONČNO "odkrila" Msgr. Sheena, ki je mož in "meša pojme" možkim in ženskam na način, ki je res vreden moza. Vreden bo tudi žene, ako se bo gospa iz "Moje Kolone" vsaj sama držala tistih nasvetov, ki jih daje onim, ki bi "radi zajezili pot komunizmu."

Že to je velik napredek, da gospa prizna, da komunizem obstoji in da ima svojo pot. . .

Strinjamo se tudi s tistim kosčkom aprilске "Moje Kolone," ki vzklika na naslov onih, ki so pozabili grozovitosti Nemcev: Blažena pozabljenost. . . ! Mi sicer ne moremo obsojati

stojanstvenik," ki ga je šlankar v ZARJI šele zadnje čase opazil in zaslišal. . . .

Gospod šlankar v ZARJI se dolgo ni ponižal do tega, da bi bil navajal besede kakšnega "visokega cerkvenega dostojanstvenika." Ko bi ga bil, bi morda ne bil "mešal pojmov preprostim ženskam," kakor pojma gospa v "Moji Koloni." Navajal pa je besede Toneta Fajfarja, čeravno ne v ZARJI. . . .

Končno se strinjamo tudi s pritožbo g. — n v zadnji številki NOVEGA SVETA. Članku je naslov: "Na razgledu."

Da, velika krivica se je zgodila Slovincem na Goriškem. Zakrivilo so jo tudi Amerikanci. Zelo obžalujemo tudi to, da katoliški list AMERICA drži vse preveč z Lahi, vse premalo s Slovenci. Žal, da je tako!

G. — n je pa seveda pozabil, kako je bilo pred par leti. Kljub naši slovenski ameriški splošni zanikarnosti tu v Ameriki je bilo vendar neka dela med nami, da bi o PRAYICNIH ZAHTEVAH SLOVENCEV po najboljših močeh informirali uradno in neuradno Ameriko, pa tudi Angijo, posebej tudi katoliške kroge obeh.

Šlo je za to, da bi tem krogom dopovedali: Mi nismo za kak komunizem toda naša krivda ni, da je tam po slovanskem svetu zavladal komunizem. Slovincem kljub komunizmu, ki jim je vsiljen, gre, kar jim gre.

G. — n je takrat zavzemal stališče, da se strah pred komunizmom med nami sploh umetno ustvarja. . . . Pustiti je treba komunizem pri miru, tudi Tito priznava, da vse njegove komu-

nistične lumparije, samo to imajmo pred očmi, da je Tito Slovan in da se poteguje za slovanske in posebe za slovenske pravice. . . .

G. — n je takrat prišel na dan celo z bombo: Čemu se trudite z "informacijami" v Washingtonu in drugod po Ameriki — zamudili ste pa "bus v Moskvo" . . . Češ, bo že Moskva vse uredila z "močno roko" . . .

Izkazalo se je, da je bil vendar Tito in takim komunizem več kot slovanstvo. Zakaj SE-DAJ ne kupi g. — n ticketa za "bus v Moskvo," ampak se znaša nad Amerikanci, ki jih po njegovem tedanjem mnenju ni bilo vredno informirati??? — Vse to je res jako žalostno. Po svoje je k tej žalosti doprinesel tudi g. — n. Da bo tako, mu je že takrat povedal — Zaplot.

—Ze Napoleon je bil razpisal nagrado za najboljšo prevziranje živil. Nagrado je dobil Nicholas Appert, ki je konzerviral živila v kositrni škatli.

kel, da mi desnica ne bo nikdar več segla po kozarcu. Med nama rečeno, jaz mu ne verjamem. Kako more kaj takega trditi, saj se mu nisem zagibal, da ne bom več pil."

"Strama neverna, kaj egaš nad zdravnikovo učenostjo! Če ti je rekel, da ne boš več pil, pa ne boš. Kar tje v en dan ti tudi ne bo nekaj obetalo, o čemer ni dobro prebrčan. Jaz mu pa zaupam," mu je govorila žena.

"Veš kaj, stara, saj se o tem lahko prepričam, da bom vsaj vedel, če dohtar kaj ve, ali ne ve nič. K Nacetu bom stopil v salun in bom takoj videl, kako je z menoj. Če je res tako, kaj mi je obljubil zdravnik in se mi bo pijača uprla, ti prisrežem, da se bom kar obrnil in prišel domov."

"Vidiš, Matevž," je rekla ona, "tako živo sem prepričana, da te je doktor ozdravel, da ti prav

nič ne branim v salun. Te že kar vidim, kako se boš čez par minut vrnil z vso pametjo in tešče."

"Radovedno vprašal Jakiš, ki menda tudi ni dosti dal vere v take vrste zdravljenje."

"Vidiš, kako si nepočakljiv. Sur, kar zdravliti ti bom vso storo- jo, kaj ne. Take stvari je treba lepo počasi navajati, kakor cvile na koželjček. To je zdaj šele prvi prizor in zdajle bom dvignil zastor za drugo sliko. Ne bo napek, českanem na jezik par kapljice tvojega. Saj mene ni, hvala Bogu, še nihče panal, da bi se mi ustavilo. Saj ne, da bi se nacejal, samo par kapljic, kakor komelec."

Torej bomo šli pa jutri z Matevžem, ki je šel k Nacetu poskušat, če bodo dohtarjeva priporočila res imela kakšno moč nad njim.

Obvestilo slovenski javnosti v Ameriki

Slovenski javnosti v Ameriki in vsem naročnikom slovenskega družinskega mesečnika NOVI SVET, katerega je izdajala do aprila 1947 Tiskovna družba EDINOST v Chicago, Ill., s tem objavljamo vest, da je mesečnik NOVI SVET z dnem 21. aprila 1947 prešel v druge roke. Prekupila ga je nova slovenska tiskovna družba "NOVI SVET," katere upravnik in urednik je Mr. John Gottlieb v Chicago, Ill.

Upravni in uredniški prostori mesečnika NOVI SVET so od sedaj naprej na naslovu in pod imenom:

"NOVI SVET" PUBLISHING CO. 1845 West Cermak Rd. Chicago 8, Ill.

Vsi naročniki, ki imajo naročnino že v naprej plačano, bodo prejimali list kakor doslej, dokler je naročnina plačana.

Vse one naročnine, ki so zadaj, to je dolg na naročnini, je tudi nova tiskovna družba prevzela. Vse te se prosi, da ostanejo novemu lastniku lista lojalni in naj svoje naročnine čimprej obnovijo in tako kot zavdni Slovenci pomagajo, da bo mogel ta lepi list uspešno vršiti še naprej svojo nalogo med svojimi slovenskimi ljudmi v Ameriki.

Vse dobre in zveste zastopnike in zastopnice NOVEGA SVETA se prosi, da ostanejo na svojih mestih še za naprej in naj pomagajo ta lepi list razširjati še naprej, kakor so to tako vneto in navdušeno delali doslej.

Od sedaj naprej naj se vsi glede NOVEGA SVETA obračajo na novo lastništvo za vse slučaje.

Slovenci, podpirajte svoj slovenski tisk, da bo živila slovenska beseda v svobodi Ameriki!

Tiskovna družba "EDINOST" Chicago, Ill.

Glas naših naročnikov

Argo, Ill. — Priloženo pošiljam naročnino za ta priljubljeni list "Ameriška Domovina," ker mi jako ugaša, še posebno pa "Če verjameš al' pa ne". Čitala sem tudi o pokojnem g. Kreku, katerega sem tudi osebno poznala in sem bila mnogokrat z njim v Ljubljani na shodih. Mislim, da če bi bil on še danes živ, da bi Tito z njegova jermena rezal, kajti on bi se nikdar ne podal. Pokojni Janez Ev. Krek je bil res mož na mestu.

Tukaj v Lumet in Argo smo imeli tudi volitve. Volili smo tri aldermane in policijskega sodnika. Za sodnika je bil izvoljen slovenski sin John Jalovec, ki je porazil svojega nasprotnika z lepo večino. Tako se lahko naredi, kjer je več Slovincem skupaj in če vsi skupaj držijo. Najlepa hvala vsem, tebi lepi katoliški list pa želimo veliko novih naročnikov. Z Bogom!

Frances Jalovec

ČE VERJAMETE
AL' PA NE

"Obljubil sem ti torej, da ti bom razložil, kako se je nek specialist spravil nad pijanca, da bi ga odvabil pijače, ne samo, da bi se pri pijači držal nazaj, ampak da bi se ji za vselej odpovedal. To ni bilo tako, kakor je napravil prijatelj Jim, ki mu je dohtar vroče priporočal, naj nekoliko odneha s pijačo, pa si je takoj dohtarja prebral, pri katerem sta jo za čisto dobro izpeljala, ker ga Jim ni o pijači nič vprašal, dohtar pa tudi ne. Se reče, saj je koncem konca na zdravniku leželo, da take reči vpraša, ali pa ugame. Ta mu je menda samo svetoval: 'Jim, pri pijači se drži nazaj!' kar natan-

ko uboga in še za klobuk se mora prijeti, da mu ne pade z glave, tako močno se upogne ritensko ali vnic.

Čakaj, mislil sem ti povedati o nekom drugem. Ta se je nekega dne tako spozabil, da je ome- nil napram ženi, da bi se prec odpovedal pijači, če bi se mogel vzdržati in da bi dal ne vem kaj, če bi se. Ona pa vsa blažena brž pove, da ve za zdravnika, ki človeka kar malo pana in je ozdravljen za vse večne čase.

"Ne vem, če bo imel do mene kakšno moč," je podvomil prijatelj dobre kapljice, "ker je to že kar nekam zastarano v meni."

"Bo, bo," je hitela ona, "kar k njemu pojdi, boš videl, da te bo scajtal."

No, je pa res šel. Zdravniku je povedal, da mu sicer ni za pijačo, ampak da mu desnica kar sama seže po kozarcu in da nima moči, da bi ji odrekel to dopada-

jenje. Zdravnik mu je smeje rekel, da naj se kar vse in pa par minutah bo ozdravljen. V res. Možak se vsede, zdravnik pa razkrili nad njim roke, izpregovori tri besede: hokus, rokus, pokus in možak je bil panak, da je zaspal. Tedaj mu je zdravnik ukazal: "Ukažem ti, da tvoja desna roka nikdar ne seže po pijači!" Potem ga je dohtar vsčipnil v nos, možak se je prebudil in zdravnik mu je rekel: "Ste že ozdravljeni, kar domov pojdite."

"Koliko mu je pa računat za pananje?" bi rad vedel Jakiš.

"Kaj vem, koliko. Mislim, da so taki viziti po tri dolarje, ali kaj."

"Ne vem, če se je rojak kaj kesal, da se je za vse večne čase odpovedal pijači, ampak besede ni hotel snesti."

"Stara," je rekel ženi, ko je prišel domov, "sem se opele s pijačo za ta svet. Dohtar mi je re-

kel, da mi desnica ne bo nikdar več segla po kozarcu. Med nama rečeno, jaz mu ne verjamem. Kako more kaj takega trditi, saj se mu nisem zagibal, da ne bom več pil."

"Strama neverna, kaj egaš nad zdravnikovo učenostjo! Če ti je rekel, da ne boš več pil, pa ne boš. Kar tje v en dan ti tudi ne bo nekaj obetalo, o čemer ni dobro prebrčan. Jaz mu pa zaupam," mu je govorila žena.

"Veš kaj, stara, saj se o tem lahko prepričam, da bom vsaj vedel, če dohtar kaj ve, ali ne ve nič. K Nacetu bom stopil v salun in bom takoj videl, kako je z menoj. Če je res tako, kaj mi je obljubil zdravnik in se mi bo pijača uprla, ti prisrežem, da se bom kar obrnil in prišel domov."

"Vidiš, Matevž," je rekla ona, "tako živo sem prepričana, da te je doktor ozdravel, da ti prav

nič ne branim v salun. Te že kar vidim, kako se boš čez par minut vrnil z vso pametjo in tešče."

"Radovedno vprašal Jakiš, ki menda tudi ni dosti dal vere v take vrste zdravljenje."

"Vidiš, kako si nepočakljiv. Sur, kar zdravliti ti bom vso storo- jo, kaj ne. Take stvari je treba lepo počasi navajati, kakor cvile na koželjček. To je zdaj šele prvi prizor in zdajle bom dvignil zastor za drugo sliko. Ne bo napek, českanem na jezik par kapljice tvojega. Saj mene ni, hvala Bogu, še nihče panal, da bi se mi ustavilo. Saj ne, da bi se nacejal, samo par kapljic, kakor komelec."

Torej bomo šli pa jutri z Matevžem, ki je šel k Nacetu poskušat, če bodo dohtarjeva priporočila res imela kakšno moč nad njim.

Miklova lipa

ZGODOVINSKA POVEST

Ni mu bilo torej težko, seznati se z Matildo. Dekle mu je bilo všeč in nekoliko ga je mikalo tudi to, da bi dobil tržanko za ženo. A tudi on ni mogel biti deklici zopern, kajti kadar jo je pozdravil, mu je vselej prijazno odzdravila in se mu tako ljubezljivo nasmehnila, da je bil ves srečen.

Nazvlic temu je Florijan dobro vedel, da ima v Huberju nevarnega tekmeča. Kajti tudi ta je bil še mlad in jako čeden človek. Izdajal se je za trgovca in je res prignjal zdaj čredo ovc, zdaj kako govejo živino, ali celo večje število konj skozi Kapljo. Toda to bi Florijana ne bilo toliko skrbelo, če bi ne bil opazil, da ima Huber ves drug pogum kakor on, da ji zna vse drugače govoriti na srce, kakor on in da ji nosi s svojih potovanj vsakovrstna darila, kar ostane pri ženski le malokdaj brez uspeha.

In zares se je Matilda že bolj nagibala k Huberju. Ta ji je znal vedno toliko zanimivosti praviti s svojih potovanj, pa tudi vesti se je znal vse gibkeje kot Florijan, ne glede na to, da je bil ta — kmet. Sicer pa ni bil še niti Huber, niti Florijan izrekel odločilne besede.

«Gašper, ki je dobro vedel, da se Huber in Florijan poganjata za njegovo hčer, je bil odločno na strani zadnjega. Huber mu nikdar ni prav ugaljal in jako neljubo mu je bilo, ko je videl, kako prijaznega se kaže njegovi hčeri. Zdel se mu je neodkritost in sumljivo se mu je zdelo to, da se je pajdanih z nekim postopacem, ki je imel četrte ure od Kaplje napoldne podrti bajto in ki je bil na jako slabem glasu. Toda, ker mu drugače Huber nikoli ni dal po-
voda, da bi mu bil kaj odvil

in je bil razen tega dober gost, ga ni maral odganjati iz svoje gostilne, dokler ni bilo skrajne sile. Zato pa je tem pogostejše svaril svojo hčer, da se naj ne bavi preveč z njim in da se naj ga kolikor mogoče ogiblje.

Tudi mati se je ogrevala bolj za Florijana; a človek si li navadno v to, kar mu je prepovedano. Tako je ostala tudi s Florijanom sicer ljubezniva, a v dnu njenega srca je pa le tla iskrica za Huberja.

Ko je Huber izvedel, da se tudi Florijan poteguje za Matildo, se je vračal pogostejše v te kraje nego dosihdob. In tako se je zgodilo, da sta trčila nekega večera oba tekmeča pri Gašperju vkup.

Florijan je sedel že za mizo, ko vstopi Huber, z njim pa oni postopač, s katerim se je zmiraj pajdašil. Ko zagleda Huber Florijana, prebledi nekoliko. Posebno neljubo ga je zadelo to, da je sedela Matilda na klopi pri peči ravno Florijanu nasproti in da se je tako nekako zadovoljno smehljala. Sklepal je iz tega, da sta imela prijetne pomenke in da si nikakor nista bila navzkriž.

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does. Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel below par.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC.

Vendar se zataji in ko sta bila s tovarišem sedla k mizi v nasprotnem kotu, kakor je sedel Florijan, reče s prijaznim glasom:

«No, Matilda, ali nama boš dala kaj vina?»

«Zakaj pa ne?» odgovori veselo deklica ter steče po vino. Ko se je vrnila ter postavila posodo pred prišleca, je sedla zopet k peči, toda sedaj na o-
gel, tako da je videla k obema mizama, pri katerih so bili gostje. To pa Huberju še vedno ni bilo zadosti. Pomolči nekoliko, potem pa reče:

«No, Matilda, ali ne boš sedla k nama?»

Deklici je to vabilo sicer pri-
jalo, kajti ustne so se ji zategnile v nasmeh, vendar je odv-
nila:

«Saj sem tukaj tudi lahko!»

Huber se vgrizne v spodnjo ustno, a ne reče nič; zato pa izpregovori njegov tovariš s svojim surovim glasom in re-
če brez vsakega povoda:

«Bolj neumne stvari je ni na svetu, kakor je kmet! Ali mi verjameš to, Huber?»

Ta pa se je delal, kakor bi bil preslišal te besede. Obfne se proti deklici in vpraša:

«Kje sta pa oče in mati?»

«Mati pripravljajo večerjo, oče pa morajo priti vsak čas domov, če že niso v veži,» od-
govori Matilda.

Oni postopač pa nadaljuje:

«Kmet biti, to je zadnja na svetu! Ne vem, kaj bi bil raje na svetu kakor tak kmet.»

Pri teh besedah namigne z obrazom proti mizi, pri kateri je sedel Florijan.

«Tiho bodi in pustj ljudi pri miru!» pripomni Huber, ob-
nem pa sune tovariša pod mizo z nogo ter mu namežikne, češ, da naj nastavi.

Slučaj pa je hotel, da je Ma-
tilda to zapazila in hkratu se ji vzbudi misel, da mora biti Huber zvit, neodkritost in je hudoben človek. Da je Huber-
jeva znamenaja razumela prav, je bila prepričana tem bolj, ker se postopač ni zmenil za njego-
vo svarilo, ampak je nadalje-
val:

«Kaj si beraški kmet danda-
nes vsega ne upa! Namesto da bi tičal ponižno tam gori v baj-
ti, pa se hodi dol po meščan-
kah ozirati! Ali si že videl kdaj kaj takega, te vprašam?»

Florijan je vedel od vsega početka, kam lete tujčeve be-
sede. Premagoval se je dolgo, dasi je vse vrelo po njem. Ko pa mu je oni postopač, čigar n-
tati je beračica, očital beraštvo in se je naravnost dotak-
nil razmerja do deklice, ki mu je sedela nasproti, tedaj je vz-
kipelo v njegovih prsih in srdit je izpregovoril:

«Kdo je beraški? Ali jaz? Ali ne veš več, kako sta se pla-
zila z materjo okoli kmečkih koč in sta bila vesela, če vama je dal kdo kos kruha? Ti boš zmerjal mene z beračem, ti? ... Menda se nama že obema na životu pozna, kdo je vžil več lakote, ti ali jaz? Kar po-
meriva se enkrat, kdo je večji in močnejši, ti ali jaz? ...»

Florijan se je bil pri zadnjih besedah vzdignil in je udaril parkrat malo bahato po svojih mogočnih prsih. To pa se mu je podalo vrlo dobro. Ko je stal tako pokoncu vzravnal, je bil videti še krepkejši in močnejši nego po navadi. Matildi ni bil še nikdar tako všeč, kakor v tem trenutku, ko je tako po-
gumno in samozavestno zri svojima nasprotnikoma v oči. Pri sreči ji je postalo gorko in neki glas ji je rekel:

«Pozabi Huberja, pa za Flo-
rijana se odloči!»

(Dalje prihodnjič)

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

1947	APRIL	1947
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

MAJ

3.—Društvo Napredek št.

132 ABZ "Servicemen's Dinner and Dance" v Slovenskem društvu domu na Recher Ave.

3.—Eastern KSKJ Bowling Tournament ples v Domo-
vina dvorani v Barbertonu, O.

3.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ ples v avditoriju SND.

4.—Eastern KSKJ Bowl-
ing Tournament ples v Domo-
vina dvorani v Barbertonu, O.

4.—Croatian Cultural Club, koncert v avditoriju SND.

9.—Veterans of World War No. 2 Post 25, ples v avditoriju SND.

10.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ, ples v av-
ditoriju SND.

16.—23rd Ward Democratic Club, ples v avditoriju SND.

17.—Orel's Spring Frolic v šolski dvorani sv. Vida.

18.—Slovenska dobrodelna Zveza program v avditoriju SND.

24.—Baraga Glee Club "That Night in May" ples v

Americian Legion dvorani, E.

24.—Plesna veselica, podruž-
nice št. 49 SZZ v Slovenskem društvu domu na Recher Ave., Euclid.

25.—SDZ Bowlers, prireditve v avditoriju SND.

JUNIJ

1.—Društvo Soča št. 26 SDZ priredi piknik na prostorih Doma
zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

15.—Srebrni jubilej društva Prav. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ v J. S. Domu na West Park.

29.—Društvo "Zvon" priredi piknik na prostori hSlovenske-
ga doma na 6818 Denison Ave.

JULIJ

4.—Zveza društev Najsv. Imena romanje v Lemont.

20.—Društvo Sv. Antona pri-
redi piknik na prostorih Doma
Zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave.27.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi piknik na
Močilnikarjevi farmi.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje z 1. strani)

zgodnjegotskem slogu. Ta zani-
miva stavba je sedaj razvalina. Porušili so jo partizani, ko so noreli proti vsaki stvari v svo-
jem komunističnem nagonu uni-
čevanja. Veliko stvari, ki so jih ti divjaki uničili se bo dalo ob-
noviti z novim delom in po dol-
gem času. Kar pa je partizan-

no borbo kot je bilo mnogim, ki so se pridružili bojevnikom proti Nemcem. Taki se sedaj izgovar-
jajo in zagovarjajo, ko vidijo, kam je pripeljal partizanstvo. Med take članke spada tudi spis v koledarju z naslovom: Česa ne smemo pozabiti? Članek pravi, da ne smemo pozabiti, da bi bil naš narod uničen, če bi Nemci zmagali. V tem listu pijejo, da

sivo porušeno na umetniških stavbah se ne bo dalo nikdar več popraviti.

MINORITSKA CERKEV V PTUJU na štajerskem je drug tak umetniški biser, ki ga je uničila zadnja vojska. 4. januarja 1945 so zavezniška letala izvršila napad na železniški most pri Ptuj in pri tej priliki popolnoma uničila to cerkev, ki je stala tu že leta 1260. Tudi to umetniško delo opiše Franc Stele v koledarju.

ZAGOVOR IN IZGOVOR. — Nekaj duhovnikov je kot znano med vojno držalo s partizani. Ne mislimo tukaj raznih Lampretov in Mikužev, ki jih štejemo med odpadce udhovnike. Mislimo na tiste, ki so gledali, kaj dela Nemec z našim narodom, ki so vedeli, da hoče Nemec naš narod uničiti, ki so čutili kolika nevarnost za naš narod je italijanska in nemška zasedba. Ko so to videli, je nekaj duhovnikov misli-
lo, da je treba s partizani v boj proti Nemcu. V tem navdušenju za narodno osvoboditev niso opa-
zili, da je za partizanstvom komu-
nizem z vso svojo grdobijo. V navdušenju so mislili, da je vo-
dilihim partizanom res za narod-

drugo, kar pripoveduje pa je ra-
di tega samo lepo govorjenje, ker niso Nemcev premagali par-
tizani, ampak zavezniški. Zaslu-
ge torej niso na partizanstvu, ampak na zavezniških. Pisec go-
vori, da po vsaki vojski pridejo novi časi in nove razmere. Tudi to je res. Vse novo pa bi moglo priti na Slovensko, ne da bi par-
tizani poklali toliko domačih ljudi. In končno preganjanje ve-
re ni prav nič novega pod tem božjim soncem. Skromno mora pisec povedati, da so tudi krivi-
ce pod novim gospodstvom. Več se v koledarju, ki je odvisen od komunistov, ne sme povedati. Pa bi še izgovarjanje prav lahko izostalo, saj ljudje vedo, kako je bilo.

SE ENKRAT: PAPIRJA MANJKA. — Tudi edini nabo-
žni fistič v Ljubljani "Oznanila" mora v vsaki številki pripove-
dovati ljudem, da naj ga nikar novi ne naročajo, ker ga ne sme-
jo več staviti, kot je določeno. Tudi njemu manjka papirja. Tako komunisti na vljuden način ubijajo svobodo tiska-seveda ka-
toliških listov. Za njihove je pa-
pirja dovolj.

Preživela je Lidice. — Hana Spotova, stara sedem let, drži v roki šopek, katerega ji je prinesla njena mati ob snidenju v Pragi na Češkem. Ko so nacisti razdejali Lidice, so odpejali otroke v Nemčijo. Njena mati, ki jo vidite z njo na sliki, je bila zaprla v zlo-
glasen Ravensbrück koncentracijski taborišču.

Preživela je Lidice. — Hana Spotova, stara sedem let, drži v roki šopek, katerega ji je prinesla njena mati ob snidenju v Pragi na Češkem. Ko so nacisti razdejali Lidice, so odpejali otroke v Nemčijo. Njena mati, ki jo vidite z njo na sliki, je bila zaprla v zlo-
glasen Ravensbrück koncentracijski taborišču.

IVAN MATIČIČ:

Žegnanje na Menišiji

(Odlomek iz meniševega romana "Otonica")

(Nadaljevanje)

V zapečju pa otrok ko tepek: so breški, dobški, ko-
željaki in domači. Ijoj, toliko gostov, hišo bodo raznesli! Da, Tonkov rod je globoko zakore-
ninjen, plodovit in široko raz-
prežen. Njegova krvna žila sega po vsej Menišiji in še da-
leč prek njenih mej.

Le vzemite, le vzemite, uci, tete, strici in strične! Miza je dobro založena: Štruklji, krofi, cvrtje, cvrte piške, pečeni petelini, vino, trojete. Ala-
miš nazaj, Ivanka in Pepca strežeta, a gospodinja hodi go-
ste bōdrit. Oh, ujna, saj ni ob-
cet! I, kajpek, kar vzemite, krepano bode! Gostje spodob-
no kramljajo in čebļajo; strici in uci kadijo viržinke, te-
tam žarijo lica izpod svetlih svilenih rut. Ljubljanski Nan-
de zabava sestrične; uh, kako mu teče jezik in kako se le-
po prilaga menišeški govori-
ci. Tonkov oče so mu venomer smejejo, saj ga domala razu-
mejo, čeprav govori pristno ljubljansko. Ivanjska teta ži-
vahno suka glavo in te živo gle-
da v oči, Dragarjeva teta krot-
ka ždi in te gleda ko blag ot-
rok; ljubljanska teta je naj-
starejša med sestrami in naj-
bolj drobena, že malce sklju-
čena, a je še tehtna njena be-
seda. Toliko let je že v Ljub-
ljani in precej veljave uživa v
svoji Rožni ulici. Pa mislite,
da nosi klobuk? Ah, niti šer-
pe ne! Svetlo svileni ruto ima
na glavi, najsi vam sedi v go-
sposki ljubljanski družbi med
svojimi sinovi — ali pa v svoji
rojstni hiši pri Tonkovih med
svojimi sestrami. Njenemu
drobnemu obrazku bi ne mogel
dati noben klobuk tistega žila-
nega izraza, kakor ga daje ru-
tina.

ma pričnejo nekateri šušljati: "Tohinčev je." Tohinčev? Mar tisti, ki služi pri Hrenu za škri-
banta? Saj bo res. Nu, lejte si no, pa si je fant le pomagal. Prav je. Nu, le vzemite, le vzemite, še Tohinčev naj vza-
me!

"Zdaj bomo pa še ano za-
pajle!" sproži Tonkov Lojz.

"Pa jo dajmo!" In so jo ure-
zali v mešanem zboru, da se je vsa hiša smejala. Zdaj bomo pa še zaplesali. Tonkov Janez že brusi orglice, toda Lojz poš-
lje brž k Matičkovim po god-
ra. Če hočejo namreč pri Ma-
tičkovih danes še videti Ton-
kovega Lojza, naj pridejo ponj z godcem! Tako je sporočil Lojz — in godec je brž prišel. Arduh, Tonkova hiša se je kar zazibala!

Toda sonce je že tonilo nad Ravnikom — in veseli gostje so vstajali izza mize. Treba bo narazen. Veliki šmaren je pre-
kratek za bezovsko žegnanje, ki bi moralo trajati vsaj dva dni.

Otoniški so se poslovili od gostoljubne Tonkove hiše ter se z godcem in Lojzom vrnili k Matičkovim. Za mrakom so se potem odpeljali proti domu. Tohinčev ga je precej čutil, ta-
ko da mu je kar glava kinkala. Ker je sedel na kraju, je bil ce-
lo v nevarnosti, da zdrkne na tla. V prsih mu je nekaj ki-
pelo in neizrečeno rad bi kaj posepnil Mimi. Ne le o lepih urah, ki so jih preživel v Bezu-
ljaku, temveč nekaj vse lepše-
ga in slajšega ji bo razodel.

Ona se smeje in poje, ostali se šaljijo, Lojz pa kar nekam temno gleda, ves svet se mu vrti pred očmi, a glava mu omahuje zdaj na desno, zdaj na levo. Tako rad bi se domis-
ljal, tekmo vojne načelnik. V sredo ob 8.15 h

mi, a se mu vse sproti razbli-
ni v glavi. Vse popoldne je spregovoril z njo komaj nekaj borih besed, a kdo ve, kdaj bo imel spet priložnost.

Nazadnje se le ojunaci. Stis-
ne jo za roko, usta ji nastavi na uho, nekaj zažujnja, potem se mu pa jezik tako nesrečno za-
plete, da ga ne more več raz-
vozlati. Dekle se zasmee, fantu omahne glava — in vse lepe misli so šle po zlu še pre-
den so prispele na dan. . .

Koleselj drvi. Da bi le ko-
nji tako preklensko ne dirja-
li, Lojz bo morda vnovič po-
skušal srečo. Prekleti konji, le kam se jim tako mudi!

Oh, so že v Begunjah! Oster ovinek, koleselj se zasuka —
bumf! — Tohinčev Lojz je zle-
tel z voza!

"Jejs, jejs, Lojz!"

Preden se je koleselj dobro ustavil, se je Lojz že pobral s cestnega prahu pa je stegnil kar prek čez polje proti domu. V trenutku se je streznil. Dru-
žba se nekaj časa ozira po ce-
sti in ga kliče, a Lojz se je že iz-
gubil v večerni temoti.

Na, taka sramota! Vse Be-
gunje bodo zvedele, kako je Tohinčev Lojz s koleslja teleb-
nil. No, prav tega je bilo tre-
ba! Prekleti, pijani konji! Fant se opleta proti domu, a mu je, da bi se najrajši razjo-
kal.

(Dalje prihodnjič)

—Če hočete, da vam nohti ne razpokajo, jih večkrat ma-
sirajte z vazelinom.

MALI OGLASI

Šivalni stroj kupim

Kupim rabljen šivalni stroj. Kdor bi ga prodal, naj pokliče HE 1582. —(84)

Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA Prescriptions — Vitamins First Aid Supplies Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

DELO DOBIJO

VEČ POMOČNIC ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okolici

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 39 let starosti naj se prijavijo.

Dobra plač

Hrana in uniforme zastoj

Zglasite se v

The Ohio Bell Telephone Company

soba 901 700 Prospect Ave.

Delo na farmi

Išče se delavca, da bi delal na farmi; dobro stanovanje in hrana, pa tudi dobra plača po dogovoru. Zglasite naj se med 3:30 in 4:30 popoldne pri Habat's Service Station, 18027 Waterloo Rd., Cleveland, O. (83)

Ženske za čiščenje

Nočno delo

Plača

Zglasite se v Employment office

The May Co.

(84)

Delavce sprejme

Sprejme se takoj delavce za delo znotraj pri mehkih pijačah. Zglasite se v Double Eagle Bot-
tling Co. ali pokličite HE 4629. (84)

MALI OGLASI

Cementna dela

Izdajem vsakovrstna ce-
mentna dela, kot dovode, pločni-
ke, hodnike. Delo trpežno in ce-
ne v vašo zadovoljstvo.

Leo Troha

22031 Miller Ave.

Euclid, O.

Tel. IV 2494

(85)

Furnezi

Novi furneri za premog, olje,

gorko vodo ali paro.

Resetting \$15 — čiščenje \$5

premenjamo stare na olje

Thermostat

Chester Heating Co.

1192 Addison Rd. — EN 9487

Govorniki slovensko

(86)

Nagrada za stanovanje

Vojni veteran da \$50 nagra-
de, kdor mu preskrbi 3 do 4

neopremljene sobe. Naslov

stanovanja naj pusti v uradu

tega lista. —(84)

Farma naprodaj

Obsega 17 akrov, blizu Ma-
dison-on-the-Lake; hiša 6 sob
in kopalnica, vse mestne udob-
nosti, elektrika, plin, mestna
voda, 3 kokošnjaki, okrog 300
kokoši, vsakovrstno sadno dre-
vje, velik vinograd. Res pravi
kup. Pokličite YE 2388 ali
PO 6727. (84)

Tri farne naprodaj

Naprodaj so 3 farne po 10
akrov na Middledridge Rd. v Ma-
dison, Ohio. Vprašajte pri R.
W. Seith na gori omenjeni cesti.
—(Apr. 28, 30, May 2)

Stanovanje iščejo

Zakonski par z 2 otrokoma
išče 4 do 5 sob v najem. Mo-
žna vladna služba. Kdor ima kaj
primerne, naj pokliče kadar-
koli EN 7758. —(85)

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

Nič torej ni opustila, kar se o kresu storiti mora, in je trdno upala v bližnjo srečo. In ko je zdaj gledala menihe, se je kar nenadoma spomnila, da bi bilo vendarle posebno lepo, če bi jo menih s Hotimilrom vkenil v obsanjani zakonski jarem, ne pa zagovedni župnik v Šentvidu, ki venomer vpije po trgu, če se ne mudijo kje po družnicah globoko doli ob Savi ali Krki ali če se ne drvajsa za divjačino, in ki še govori prav ne zna po naše.

Opat se je Višnjanom zahvalil za pozdrav, jih priporočil varstvu Matere božje in je s svojimi šel dalje.

VII.

Iz Dednega dola je počasi prišel Gorazd, malo postal na cesti in neprijazno pogledal za menihi.

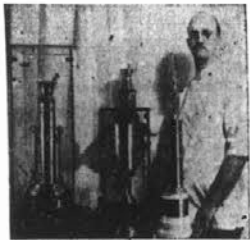
"Kakor da ne bi imeli že zadosti gosposčin!" je stresnil z glavo. "Ubogi ljudje, saj jih že grad pesti, da je joj!"

Ljubi ga je spazil in mu mignil.

Gorazd je pokimal in se napotil na grad, da bi Živki otele čistost in Hotimiru zakonsko srečo.

S strme poti se je oziral po dolini in videl pred oblakom prahu meniške, ki so se spešno bolj in bolj oddaljevali.

"Meniška gosposčina bi bila vendarle boljša," se je počasi domislil. "Za tisto strašno davščino ne bi hoteli najeti, za odkupnino gotovo tudi ne. In takih potov, kakor je zdajle moja, ne bi bilo treba nikomur."

Imate zdravniške predpise?

Ko vam zdravnik predpiše zdravila, je važno, da so ista skrbno in pravilno sestavljena. Naša lekarna je za natančno in dobro sestavo zdravniških predpisov, prejela že štiri trofeje. Prinesite vaše predpise k nam.

Mandel Drug

Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
SLOVENSKI LEKARNAR
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio
Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30
dopoldne do 10. zvečer.
Zaprta ves dan ob sreдах.

AUGUST KOLLANDER

v Slov. Narodnem Domu,
6419 ST. CLAIR AVENUE,

POŠILJA DENAR v Jugoslavijo, Trst, Gorico, Avstrijo, Italijo in druge kraje, vsaka pošiljatev je jamčena;

PRODAJA ZABOJE za pošiljanje hrane in obleke v staro domovino in sprejema take zaboje za odpošiljanje v stari kraj.

Pri Kollanderju boste vedno dobro postreženi.

Na gradu je bilo vse navkriž. Hlapci so na dvorišču pregledovali in urejevali snočnji plen in se tiho menili o tovarišu, ki je moral spustiti dušo in ki so ga davi pokopali na tratini pod obzidjem.

"Taki tovarniki pa še ne!"

"Da, prav neradi so se dali raztepesti."

"Do zdaj je bilo zmerom drugače; če si vsaj malo zateptal, so ti pustili vse na mestu in zbežali. Bilo je samo vzeti in iti."

"Te večne kraje po cestah sem sit!"

"Ko bi človek vsaj vedel, za kaj kradeš in se prepeša."

"Da, na cesti si dober, tudi skupiti smeš katero; a ko se plen deli in prodaja, te nihče ne pozna."

"In če še pomisliš, da brez tebe plena ne bi bilo, te zgrabi."

"Tiho — Majnhalm."

Res, Majnhalm je prišel na dvorišče in postal, kakor bi se moral domisliti, kaj bi. Glava se mu je povesila, hude skrbi so ga krivile. Nameril se je med hlapce, pa je spet postal in vzdihnil:

"Lepega skrata sem si snoč odklenil, če je res, da je ubegli tovarnik srečal menihe!"

Pa hlapec, ki je prišel naznaniti prihod menihov, se je dušal, da je vse dobro šlo, kako je ubežnik vedel za napadavce in kako je pretil z Urhom Ljubljanskim.

Tako seveda ni maral pred se menihov. Utegnili bi omeniti tisto srečanje, pa bi se zamotalo prav neprijetno besedičenje z grdo zamero. In kaj bi sam z njimi, ko Henrik besni od bolečin in se Hartvik in Zlebor na postelji zvijata od zle rane, Ditrik pa je šel klečat pred svojega angela na Šumbregu?

Vse to je peklo Majnhalma, ko je vratar odprl in je na dvorišče stopil svobodnjak Gorazd.

"Kaj pa ta?" je Majnhalm zamrmral.

Gorazd mu je na hitro povedal, po kaj je prišel.

"In zakaj ti?" je nejevoljno vprašal, ker se je spomnil, da ga je večeraj tudi svobodnjak užgal.

"Ljubim me je prosil, nisem mu mogel odreči."

"Jaz pa bom mogel!" je trdo rekel. "Zdi se mi, tlačani bi radi nekako iz navade spravili to davščino. Le povej jim, da se motijo!"

"Kajpa, taki so, no, ne vem, kako bi rekel," se je Gorazd ližal, umikal in spet primikal.

"Pa vendar, ko že govoriš, vaš rajni oče — večna luč naj mu sveti! — te davščine ni izterjaval, češ, da je paganska in grda, nečloveška."

"Star je mož bil, star. Žal mi je, da sem se njegovih misli oprijemal do zdaj tudi jaz. Tlačani so postali predrzni. Mislijo, da nimajo gosposke, Hotimir je s kolom pretil mojemu služabniku, ker je ta ogorčil tisto Živko. Posihmal pa mora biti drugače! Nevestno davščino bom pobiral po stari šegi naše pravde, tlačane bom pa pritiskal, da bodo pomnili, kaj so dolžni gradu!"

"Ali ne bi gospod grof prinesel vsaj še Živki? Saj bi dobili vsakršno odkupnino."

"Ljubi Gorazd, ne trati časa in besedi! Baš z Živko naj se spet začne, ker je Hotimir roko dvignil zoper grajskega človeka!"

"Gospod grof—"

"Molči, da se mi ne zameriš"

tudi ti! Poidi in povej, kar si slišal!"

Majnhalm se je obrnil in nameril v sobanico, kjer je Henrik pestoval pekočo rano in pil, da bi si omamil bolečino.

"Ti, Majnhalm," je zavpil Henrik, "prekleti cunjar tržaški je moral imeti zatrupljen rapir! Rana je zmerom hujša, zagovoriti jo bo treba ali pa izžagati!"

Majnhalm mu je rapo odvezal. Res, nič kaj prava se mu ni zdela. Na robovih je bila močno zardela in otekla.

"In peče, da me v peklu ne bo peklo tako!" je Henrik sikaje piskal skozi zobe.

"Po Rodano bom poslal. Vešča je, zdravnih zeli pozna sto in sto, tudi zate jo bo imela."

"Pošlji po hudiča, rogatega, samo da bi mi odleglo!" se je ranjenec vdajal.

Majnhalm je pokimal in šel pogledat še Hartvika in Zlebor.

Hartvika je suličar dregnil v stegno. Zlebor jo je močno dobil po glavi. Oba sta od vročice motoglavila in le izteška zpoznavala gospodarja.

Poklical je starega služabnika, ki je bil za točaja, kadar so pili, in ki je zdaj stregel tudi ranjenecem.

"Pojdi k večji Rodani in ji reci, naj precej pride semkaj! Vse mora vreči iz rok in priti! Če ne, pridem ponjo jaz! Počuj ji, kakove so rane, da bo vedela vzeti s seboj pravih zeli."

Stari služabnik je neutegoma šel, da izpolni povelje slabovoljnega gospodarja.

Koča vdove Rodane je bila na Peščenjku v hosti. Lesena je bila, nevelika in vsa zakajena.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijaka tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEAnderson 0628

"Saj je ne bo prebolel rane," je tiho dejal in pogledal Rodano.

"Bo jo, bo; čeprav na kratko diha in hropi, da se kar sliši, kako sapa vanj leti!"

V tem so prigrmili sinovi, vsi obenem. Spali so na podstrešju in so prišli k zajtrku. Bilo jih je sedem strašnih hrustov, kar groza jih je bilo pogledati.

A Rodana se je molče ozrla po njih in so obzdeli, kakor bi otrpnili, tako jih je imela v

na. Prav staro slamnato streho je že čisto preprezal mah in gnojil staroletnemu tresku, ki se je zasejal po njej. Iz veže, ki je bila tudi kuhinja, se je venomer kadilo. Nad vrati je visela konjska podkev, na vsako stran podbojev sta bila vsej razpetini pribita velik krokar in stara sova. Ob podstrešno gredo so bili okoli in okoli privezani snopi raznoterih suhih zeli. Veža je bila do jipse vsa v policah, na njih so gosto stali lončeni piskrci, pokriti s tesnimi lesenimi pokrovi. Police in piskrci so bili Rodanina lekarna.

Blizu koče je bila kozja staja, ograjena z vsokim plotom iz močnih hlodov.

Okoli koče in staje sta hodila dva huda psa in zvesto varovala.

Rodana je davi prevezala Kristofa Planino in Mihaela. Pomagala ji je hči Jelena, osemnajst let stara, prav čedna in kakor mati močna.

Mihael je slonel v kotu prostorne sobe, obite z različnim rogovjem, in gledal na ležišču svojega gospodarja, ki je po trenutni zavesti spet trdno zaspal.

"Naj le spi!" je Rodana pokimala. "To je dobro."

"A kako je tebi?" je Jelena vprašala Mihaela.

"Po betici mi zveni še nekoliko drugače pa ni sile."

"Prav je tako, le trden bodi in nas se lepo navadi," je Rodana dejala. "Gospodar ti ne bo vstal tako kmalu, sulica ga je počila prehuo."

Mihael je vstal in se sklonil nad gospodarja.

Kristof Planina, ves bled v obraz in trpeč, je mižal in težko dihal.

Saj človek le je božja stvar, postavljen semkaj na zemljo. Življenja Bog je gospodar. On hoče ga nazaj v nebo.

Saj tu smo le popotniki, ubogi mi zemljani. Potujemo proti večnosti, in s križi smo obdani.

Saj križ je naš Gospod, zakaj bi mi se ga branili. Pokazal nam je pravo pot, a mi, da bi za njim hodili.

Če bomo zvesto mu služili, v življenju našim vsaki dan, in voljno bomo križ nosili, On djal nas bo na desno stran.

Tam ni skrbi in ne nadlog, ne trpljenja in bridkosti. Placnik bo naš tam ljubi Bog in polna mera bo sladkosti.

Nikdar pozabljaj moj trojni, zdaj bivaš vrh višave jasne, kjer ni solza, ne bolečin, in solnce sreče več ne ugasne.

Izprosi ti pri Bogu nam, da bomo mi s teboj veselili, v višavah zlatih zgoraj tam, na veke aleluja peči.

Žalujoci ostali:

MARY SOBA in DRUŽINA.
Milwaukee, Wis., 28. aprila 1947.

V BLAG SPOMIN

DESETI OBLETNICE SMRTI NAŠE NEPOZABNE SOFROGE IN MATERE

MARY NOVAK

ki je za vedno zatisnila svoje mile oči 20. aprila 1937.

Zdaj bivaš vrh višave jasne, kjer ni mraza, kjer ni noči, resnice sonce ne stonja, tam sonce sreče ti ne vgasne.

Žalujoci:

JAMES, soprog;
MIMI, RUDY, ALBINA, otroci.
Cleveland, O., 28. aprila 1947.

strahu. Jelena je skočila in prinesla veliko skledo zavrelega mleka, podrobila vanj hlebec oysenege kruha in razdelila pest lesenih žlic z dolgim rečljem.

Velikani so lakotno cmokali in molče srebali mleko. Jelena jim je pa prilivala iz velikega piskra, a Rodana se je seznanjala z Mihaelom.

"Odkod si prav za prav?" ga je vprašala.

In ko ji je povedal, se je zanimala:

"Če si bil zidar, kako da si šel služiti v Trst?"

"Biriči oglejskega očaka so me lovili; da sem jim unesel živo glavo, sem jo uprasnil v

Trst, ki ni v očkavi oblasti."

"Kaj si pa storil takega, da si moral bežati?"

"Ubil sem nekoga," je po dolgem molku počasi povedal.

"Ubil? Jój! Tak si?" se je Rodana začudila.

Velikanom je žlica zastala, vsi obenem so pogledali ubijavca.

"In še enkrat — stokrat bi ga bil spet ubil!" je Mihael skoraj kričnil in škrtnil z zobmi.

Ker mu nihče ni rekel nobene več, je sam dostavil:

"Ubil mi je srečo življenja. Kaj sem hotel drugega? Maščeval sem se, samo maščeval."

(Dalje prihodnjič)

\$1000 NAGRADE

The Ohio Bell Telephone Company bo plačala nagrado v vsoti \$1,000 osebi, ki bi dala informacije, ki bi dovedle do aretacije in obsodbe katerekoli osebe, ki bi namenoma poškodovala katerekoli žice od The Ohio Bell Telephone Company.

DIAL 611 ALI "OPERATOR"

Vse zahteve za nagrado morajo biti prijavitelne na The Ohio Bell Telephone Company v teku 30 dni po obsodbi.

Generalni manager podjetja družbe, ki je v Clevelandu, je edini razsodnik v kateremkoli sporu, ki bi nastal zaradi nagrade in osebe ali oseb, če so katere, ki so deležne do nagrade. Njegov odlok na katerikoli točki v zvezi z nagrado bo končnoveljaven.

THE OHIO BELL TELEPHONE COMPANY

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE IN DOBRE MATERE

AGNES PERKO

ki je za vedno zatisnila trudne oči 27. aprila 1943.

Počivaj v Bogu blaga mati. Za dom in cerkev ti si nas vzgojila. Žive nam v duši Tvoji zgledi zlati. Hvaležnost naša grob bo tvoj kropila.

Žalujoci ostali:

MARY STREKAL, DR. ANTHONY PERKO, DR. ADOLF PERKO, FRANK PERKO, LOUIS PERKO, JENNIE GRAHEK, JOSEPHINE MIRTEL, hčere in sinovi.

Cleveland, Ohio, 28. aprila 1947.